

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i og Tillæg til de for Kjøbenhavn i Lovene af 30. November 1857 og 14. December 1857 om Vandløb givne Bestemmelser.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3775.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Sagen kan ikke foretages i Dag uden Tingets Samtykke, men jeg vil betragte dette som givet, hvis ingen gør Indsigelse. (Ophold.) Samtykket er da givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Oscar Hansen: Jeg har for en Times Tid siden modtaget et Andragende fra Valby Grundejerforening af 1902. Medlemmerne af denne Forening mene, at man blive forfordelt der ude i Distriktet, idet Lovforslaget paa et enkelt Punkt menes at komme i Kollision med Indlemmelsesloven, da det vil medføre, at man skal betale Bidrag sammen med de øvrige Københavnerne til Renter og Afdrag af de Laan, Kommunen har gjort for at istandsætte sine Hovedkloakledninger, samtidig med, at man selv skal afholde Udgifterne til den Hovedkloakledning, der skal anlægges der ude, dels for Distriktets Skyld, dels for Frederiksbergs Skyld. Dette finder man urimeligt. Imidlertid indser man, at det er et saa sent Tidspunkt at komme til Folketinget paa, at der ikke her vil kunne være Tale om at optage en Undersøgelse af, hvorvidt Foreningen ser rigtigt paa Sagen eller ej, men man har dog anmodet mig om at gøre Tinget opmærksomt paa, at man vil indgaa til den høje Regering og Rigsdag med en Skrivelse. i hvilken man nærmere pointerer de Klagepunkter, som man mener at maatte have over for det her foreliggende Lovforslag.

Philipsen: Min ærede Ven og Kollega, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) har neppe, da han gjorde de Bemærkninger, som han nu fremsatte, og derved paa en Maade gjorde sig til Talsmand for visse bestemte Interesser i Valby, gjort sig fuldstændig klart, hvilken Hvepserede han der stikker sin Haand i. Det Spørgsmaal, han rejste, — dets Forbindelse med Ind-

lemmelsesloven forstaar jeg i øvrigt ikke — er netop det Hovedspørgsmaal, som maa gøre sig gældende ved nærværende Sags Behandling, nemlig dette, hvorvidt det er Kommunen som saadan, der skal forøge den Agerjords Værdi, der bliver tagen ind til Bebyggelse, ved paa sin Bekostning at sætte Grundejerne i Stand til at sælge denne Agerjord til Byggegrunde og derved indkassere den kolossale Fortjeneste, som er en Følge af Byens Udvikling, af det sociale Fremskridt i det hele. Dette er en Opfattelse, hvis Urigtighed man i den nyere Tid er fuldstændig klar over. Man er klar over, at Omkostningerne ved de Foranstaltninger, som der her er Tale om, paahvile Grundejerne og maa paahvile dem alene. Man kan ikke derved tage Hensyn til, hvad der tidligere har været kommunal Politik i Kjøbenhavn. Det er rigtigt, at man tidligere har haft en anden Opfattelse af denne Sag, en Opfattelse, som er urigtig, og som er forkastet og forladt. Det er ikke som Valbynitter de paagældende Grundejere komme til at betale til de Kloakanlæg, som ere nødvendige, for at der kan bygges paa deres Grunde, det er som Grundejere, som Folk, der faa Værdien af deres tidligere Bondejord betydeligt forøget ved, at de nu kunne sælge den Jord, som de have erhvervet i Tønder Land, pr. Kvadratalen til en Pris af 10—15—20 Kr. Man kan strides om — jeg tror ikke, at man bør kunne det, men man *kan* selvfølgelig gøre det — hvilken af de to Grundopfattelser der er den rigtige, men hvad man ikke kan strides om, hvad der er fuldstændig utvivlsomt, er, at med et andet Indhold end det, som Loven her har, vil den ikke kunne blive effektiv, thi Kjøbenhavns Kommune hverken vil eller kan finansielt stille sig paa et andet Standpunkt end det, som den har taget i denne Sag, og som sikkert enhver Kommune vil komme til at tage i disse Spørgsmaal, nemlig at den overtager Ledelsen af Arbejdet og Udligningen af Bidragene og optræder som den upartiske Voldgiftsmand i Sagen, men derimod ikke har noget at gøre med selve Bekostningen andet end at staa i Forskud og saaledes, at i sidste Instans maa Byrden falde paa de Grundejere, som faa Fordel af de Foranstaltninger, der træffes. Det ærede Medlem forudsatte ogsaa, at det indkomne Andragende ikke vil kunne faa Indflydelse paa dette Tings Afgørelse. Jeg har bedt om Ordet for i Anledning af dette Andragende, hvis Indhold i Almindelighed er